

Red een Kind – World Servants: een praktisch voorbeeld!

Tijdens mijn reis in 2022 naar Rwabashenyi in Rwanda heb ik gezien welk verschil het werk van Red een Kind en World Servants in de levens van de mensen daar maakt. Aan de hand van twee gedane huisbezoeken neem ik jullie graag mee in mijn ervaring.

Huisbezoek 1

Op een ochtend maakte ik met mijn GMG'tje (GoedeMorgenGesprek-groep) een wandeling door de omgeving van de school waar wij verbleven. Na een klein half uur lopen stond er een Rwandese vrouw langs de kant van de weg voor, wat later bleek, haar huis. Toen ik deze vrouw met haar kinderen zag staan, raakte ik door haar bewogen en ik besloot onze begeleider te vragen of wij met haar mochten kennismaken. Zij stond daar voor open en het gesprek begon.

Onze begeleider diende als tolk, aangezien deze vrouw geen Engels spreekt. Zij vertelde ons dat ze in dit huis woont, samen met haar vier kinderen. Voor het vijfde kind kan ze niet zorgen, dit kind woont ergens anders. Haar man, de vader van de kinderen, is niet meer in beeld, maar hierover was zij niet echt open. Elke dag is voor haar een kwestie van overleven. Aan het eind van het gesprek mochten wij ook het huis van bekijken. Toen wij haar vroegen met ons op de foto te gaan, werd ze direct enthousiast en ging zich omkleden. Ook werden de vier kinderen erbij geroepen. Op het moment dat we wilden vertrekken, gaf onze begeleider nog aan dat deze vrouw ratten bezit, die ze aan ons wilde laten zien. Gelukkig voor de vijf dames uit mijn GMG'tje bleken het cavia's te zijn. Het maakte enorm veel indruk op ons dat deze vrouw, die elke dag aan het overleven is, zo trots is op haar kleine huisje en haar cavia's. Voor ons een les in dankbaarheid.

keuken

voordeur

wc

trots op de cavia's

Huisbezoek 2

Met een ander groepje was ik op bezoek bij een gezin dat al vijf jaar actief was in een zelfhulpgroep van Red een Kind. Het contrast met het hierboven beschreven huisbezoek was enorm. Deze mensen hebben geleerd te sparen en hebben daardoor hun huis kunnen uitbreiden. Ook bezitten ze enkele koeien en bananenbomen die op hun grondgebied staan. Dit alles, volgens de vrouw, door de zelfhulpgroep waar ze bij aangesloten zijn. De man is boer op zijn eigen stukje terrein en verhuurt zich ook nog wel eens, maar daar is weinig werk in te vinden. De vrouw is lid van een zelfhulpgroep en vlecht manden. Eén mand vlechten is ongeveer een maand werk, drie uur vlechten per dag. Zo'n mand levert een verkoopbedrag van 4 of 5 euro op. Verder spaart ze elke week. In het begin spaarde ze 50 RWF (50 cent) per week, tegenwoordig is dat 100 RWF (1 euro) per week. Het gezamenlijk gespaarde geld wordt dan uitgeleend aan een lid van de zelfhulpgroep, zodat die bijvoorbeeld een geit kan kopen en hiermee voor zijn eigen

inkomsten kan zorgen. Iedere maandag komt de zelfhulpgroep bij elkaar, om samen een paar uur aan de manden te werken, het gespaarde geld in te leveren en met elkaar te bespreken hoe ze verder zouden gaan. De sfeer bij de zelfhulpgroep, waar we later heen zijn gegaan, is erg goed. Alle aanwezig vrouwen gaven aan dat hun levenssituatie enorm was verbeterd ten opzichte van de tijd voor de zelfhulpgroep.

melk voor de buurtkinderen

één van de twee koeien

trots op haar mand

Bijeenkomst van de zelfhulpgroep

Conclusie na de twee huisbezoeken

1. De leefomstandigheden van mensen, die bij een zelfhulpgroep van Red een Kind zijn aangesloten, zijn enorm verbeterd. Het perspectief op de toekomst en de kansen die er liggen voor de mensen en hun kinderen zijn enorm. Deze mensen leven duidelijk niet meer van dag tot dag maar kijken jaren vooruit.
2. Wij hebben zeer veel geleerd van de dankbaarheid waarin deze mensen leven ondanks dat ze, in onze ogen, zo weinig hebben. Dit heeft ons groepje voldoende stof tot nadenken gegeven als we kijken naar ons eigen leven.
3. Door de school die door de World Servants-groep gebouwd is krijgen de kinderen van ons eerste huisbezoek een betere kans op onderwijs. Zij zullen nu in de jaren vóór de primary school (4-6 jaar) ook les krijgen in echte lokalen. Hierdoor gaan ze van 7.00 tot 17.00 uur naar school, waardoor hun moeder haar handen vrij heeft om de primaire zorg voor haar gezin te realiseren.

